

Borgå d. 19 oktober 85.

Käre Fader!

Genom Aina har du fått  
del af mina sista bekymmer,  
och mig återstår nu endast  
att Hjerthigen tacka för det go-  
da löftet. Jag hade helst själf  
talat med dig derom, men  
har, som känt, denna höst  
icke kunnat slita mig lös från  
mina strömforsare, hvarestänna  
återstår några tiotal timmars arbe-  
te och i penman är jag tyvärr  
trög. Det gäller, som väl Aina  
främunde turen mark mot  
5% och borgen endast af dig.  
Penningarna tillhör h.v. Ly-  
ceum, till hvilket de donerats  
under namn af "Lönviöts sti-

penndie fond" hvaraf ärliga rän-  
tan är afsedd att tillfalla den  
eller de elever vid läroverket,  
som gjort de bästa framsteg i  
finnska språket. Och det blir  
nu jag, som kommer att  
utbetalas detta stipendium  
hvarje maj månad, om det  
så är Guds vilja. Ja, de  
skulderna! Men jag har  
ju valuta för dem i våra  
kära barn, som Gud skänkt  
oss och, som ju synas astu  
sig såsom plantor i Guds  
vingård - ädelt vin - af  
samma slag, som det, Gräl-  
saren, genom ett underverk  
framställdt vid brölloret i  
Cana. Jag kom att tänka der-  
på af ett föredrag, jag höll  
i går om absoluta nykterhe-  
ten i dess förhållande till Bibeln.  
hemitat av P. A. A. Granfelt

Det föll mig nu in. Jag menar vi gämnade såsom det kunnat

afhandling: om "Nyktethetsrörelsen i  
vår tid", utgifven af folkupplys-  
nings sällskapet. Sedan han i  
ett föregående kapitel talat om  
rusdrycker under former tiden,  
och framhållit, att i de länder,  
druvorna växer, dess saft förte-  
res ojäst, på ett eller annat  
sätt beredd såsom sådant, och  
att detta slags vin, särskildt i  
österlandet anses och ännu i  
dag anses för godt vin, säger  
han: "möjligheten af att främa-  
ren på bröllopet; Kana skulle  
genom ett underverk skapaten  
berusa de dryck, att han, som  
lärd, att den, som förasgar en af  
dessa omä etc, att just han  
med ett underverk skulle fram-  
brakt ett ämne, som utför för tu-  
senden en förbannelse, och som  
framkallat minst hälften af  
allt det elände och alla de brott,

hvilka förnedra menniskostöket, att  
han, efter det man redan riktigt för-  
tärt berusande drycker - "oh när de  
blifvit druckne" - derefter ytterli-  
gare skulle anskaffat mera  
af samma förargelie ärtasthon-  
mande vara, för att samma  
lefverne allt vidare skulle kunna  
försättas: denna möjlighet  
förnekas ovilkorligen af alla  
nykterhetsvänner. Nej, såga  
de, saken kan icke förhålla  
sig så; på det bröllopi, hvarest  
vår frälsare junte sin moder  
var gäst, var ett sådant lätt-  
fardigt lefverne icke möjligt.  
Dryckerna, vinerna voro sådana  
som vi med kännedom af i Öster-  
landet sådande servänjor kunna  
antaga, och det vin, som frambrök-  
tes genom ett underverk var godt  
vin, sådant, som det nyss ur druf-  
van pressade nya vinet, kvarken

19. 10. 1885

Swonadt eller jätt", Mina ledi-  
ga 14 ~~fr~~ i veckan, som förat  
upptagos af gymnastiken,  
synas uppgå i nykterhets-  
vanden. Men jag kan ej motstå  
detta arbete. Lyde jag <sup>blott</sup> förmåga  
för sju. "Frid i hemmen", så till-  
skall mig för en tid sedan en  
af våra medlemmar, bör vara  
nykterhetsrörelsens stora utman-  
g. Och jag instämmer af  
fullaste hjerta och fast öfverty-  
gelse. Hvad står mera denna  
frid, än just dessa rusdycker,  
omåttligt njutna. Och den obil-  
dade, såväl som den bildade  
är tyvärr slaf i alltför hög  
grad af denna last. Ju  
mer vi, lyckligt lottade, som  
icke hemfallit åt detta onda,  
tänka öfver taken och arbeta  
~~for~~ <sup>mot</sup> denna, desto mer  
öfvertygade derom, blifva vi, att

endast den absoluta nykterheten  
kan rädda den fallne och  
bevara de soaga från fall.

Men, Natthvarden?; invänder  
måhända mången, ~~som~~  
ja, en kvar, som sätter vär-  
de på den. Hur förhålla  
sig absolutisterna till den-  
na? De förbise materialen  
och <sup>hålla</sup> bygga sig till andan.

Men det ligger ju icke utom  
möjlighetens områden att  
äfven för detta ändamål an-  
skaffa ojästa viner, såsom  
sed torde vara ännu i dag  
hos några kristna församlin-  
gar i Österlandet. Äfven  
derpå skola vi arbeta. —

Tappa "son" har så likt  
att göra" blir väl helt glad,  
då jag ger ett ämne att  
skriva öfver: "Frid i hem-  
men". Hur lyckliga vore

vi ej, om vi till vår årsdag, inst.  
den 1 novemb. finge detta ämne  
behandlat af pappas penna  
och för oss uppläst. Jag skall  
sända material, utan att  
derföre vilja på något sätt  
binda. Men nog måste jag be-  
gära att få detta papper åter-  
sändt liksom denna de må-  
nad, ifall ej pappa skulle  
sända mig ett bättre, ty  
jag har lofvat uppläsa det  
på vår årsdag. — Och nu  
har jag inblandat vår käre  
bland de käraste, i våra  
nykterhetsfunderingar. Jag  
hoppas pappa håller mig  
ursäktad —

Sina och Pebbys återvände  
välbehållna, lördag afton.  
Skada att afståndet mellan oss  
skall vara så långt, att ej  
sådana små till kunde ske

oftare. Det gör äfven sina så  
godt att få röra på sig och  
hos eder heunta "frisk luft".

Toch för senast visade kärlek!  
Hvad vi här beklagat helnyp.  
forsarena, denna tid. De ligga  
nu i vantarna på ett — jöbb  
välde, höll jag på att säga —  
nej, för all del — ett näbel-  
välde af finast slag, något  
förfnycket förgyldt, måhända  
och därför, kanske icke heller  
alltför långvarigt. Men de äro  
dock dock oro i de tätare leden  
na i de mindre — ~~och~~ gulna  
gulnabbade. Och Finland,  
som befvande begrafvar dö-  
bladet. Det går för långt. —

Men nu måste jag sluta.  
Alla helra till våra kära  
på norden. Alla här för till  
alla der genom din tillgifne  
och tacksamme son Bernd